

plerende foranstaltninger, der må anses for nødvendige for at understøtte den konkrete effekt af forbuddet mod at beskadige og ødelægge yngle- eller rasteområder for de beskyttede arter, jf. afsnit 2.5 og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

En målrettet aktiv forvaltning af udvalgte arters yngle- eller rasteområder vurderes at kunne ske med en begrænset ressourceindsats og vurderes samtidig at sikre, at bestandene opretholdes på et tilfredsstillende niveau.

3.1. Staten

3.1.1. Miljøministeriet

Udgifter for Miljøministeriet vil være forbundet med de supplerende foranstaltninger, der skal understøtte forslaget om forbud mod at beskadige og ødelægge yngle- eller rasteområder for visse beskyttede arter.

De gældende ordninger, der understøtter naturvenlig drift i skove og i landområder, naturforvaltningsmidler m.v. er i forbindelse med ændringen af naturbeskyttelsesloven og den nye skovlov i 2004 målrettet mod at løfte de internationale forpligtelser efter habitat- og fuglebeskyttelsesdirektiverne, især i Natura 2000-områder. Det gælder både Miljøministeriets midler til naturforvaltning, skovbrugsforanstaltninger m.v., Fødevareministeriets ordninger til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger samt de naturforvaltningsmidler, der via bloktilskud blev overført til amterne (nu kommunerne).

Det forudsættes, at indsatsen for de særligt udsatte arter i al væsentlighed sker ved tilskud på grundlag af gældende ordninger (bl.a. skovlovsordninger og jagttegnsmidler) til konkrete foranstaltninger, baseret på frivillige aftaler. Indsatsen kan være baseret på landsdækkende forvaltningsplaner.

De samlede udgifter til at understøtte artsbeskyttelsen på de arealer, der ejes af Miljøministeriet, vurderes umiddelbart at kunne rummes inden for de afsatte bevillinger (Skov- og Naturstyrelsens driftsbudget og naturforvaltningsmidler, jf. finanslovens §§ 23.51.01 og 23.52.02).

Det forudsættes, at der af de nævnte gældende bevillinger til naturbeskyttelse m.v. kan afholdes løbende udgifter til tilskud til kommuner og private til en indsats for visse beskyttede arter. Det drejer sig især om naturforvaltningsmidlerne (finanslovens § 23.52.02) og skovlovsordningerne (finanslovens § 23.55.08).

Andre tilskudsordninger vil kunne bidrage væsentligt til at understøtte beskyttelsen af arterne på privatejede arealer. Det gælder f.eks. jagt- og vildtforvaltningslovens tilskud til at sikre levesteder for vildtet - vildtplantningsordningen (§ 23.51.01).

Der afsættes derfor indenfor rammerne af de gældende bevillinger til skovbrugsforanstaltninger og naturforvaltning et årligt beløb, der målrettes tilskud til at forbedre levesteder for de særligt udsatte dyrearter, der er omfattet af lovforslaget. Desuden afsættes yderligere midler på vildtplantningsordningen til samme formål.

Der etableres endvidere en ordning, hvorefter der kan gives tilskud til flerårig drift på landbrugsarealer. Der arbejdes på at opnå EU-medfinansiering i det omfang, det er muligt. Ordningen vil blive målrettet mod at give tilskud til at forbedre levesteder på ekstensivt drevne landbrugsarealer, især hidtidige MVJ-arealer eller braklagte arealer, hvor artsbeskyttelsen kan medføre bortfald af genopdyrkningsretten, fordi der på arealerne er opstået yngle- eller rasteområder for beskyttede arter.

Mio. kr.	2009	2010	2011	2012ff
Skovbrugsforanstaltninger	5	5	2	2
Vildtplantningsordningen	0,5	0,5	0,5	0,5
Naturforvaltningsmidler	2	2	1	1

Der forventes afsat et årligt beløb i størrelsesordenen 3-5 mio. kr. til dette formål. Det forudsættes, at denne tilskudsordning til flerårig drift på landbrugsarealer evalueres efter en periode på 4 år.

I forbindelse med målretningen af de statslige bevillinger vil der ved disponeringen af midlerne blive

arbejdet på at opnå størst mulig EU-medfinansiering. Regeringen lægger desuden vægt på at udvide mulighederne for medfinansiering af indsatsen gennem nye partnerskaber, f.eks. med private, foreninger, kommuner eller vandværker.